Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 854/2004 ([1]) sätted annavad pädevale asutusele kaalutlusõiguse määrata kindlaks konkreetse loomade tapmise kellaaeg, arvestades, et ta on kohustatud määrama loomade tapmise üle kontrolli teostava riikliku veterinaararsti või kas pädev asutus on kohustatud selle veterinaararsti nimetama tapmise ajalistes piirides, mille on määranud tapmise läbiviija?

2. Kas määruse (EÜ) nr 854/2004 sätted annavad pädevale asutusele kaalutlusõiguse, et keelduda loomade õiguspärase tapmise üle veterinaarkontrolli teostamiseks riikliku veterinaararsti määramisest, kui on teatavaks tehtud konkreetne aeg, mil tapmine tegevusloaga tapamajas aset leiab?

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT L 139, lk 206; ELT eriväljaanne 03/45, lk 75).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Ireland (Iirimaa) 16. juulil 2013 — Lisa Kelly *versus* Minister for Social Protection

(Kohtuasi C-403/13)

(2013/C 274/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Ireland

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Lisa Kelly

Vastustaja: Minister for Social Protection

Eelotsuse küsimused

1. Kui töötaja, kelle elukoht on liikmesriigis A ja kes on seal kindlustuskattega töötanud peaaegu kolm aastat, töötab viimased kuus kuud oma kindlustuskattega töötamise ajast liikmesriigis B ja esitab pärast seda taotluse haigushüvitisele, siis kas selle taotluse suhtes tuleb kohaldada i) määruse (EÜ) nr 883/2004 ([1]) artikli 11 lõike 3 punkti a kohaselt liikmesriigi B õigusakte või ii) artikli 11 lõike 3 punkti e kohaselt tema elukohajärgse liikmesriigi A õigusakte?

2. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline see, et kui kohaldatavaks tuleb lugeda liikmesriigi B õigusaktid, ei ole töötajal õigust mitte mingisugustele sotsiaalkindlustushüvitistele, samas kui see ei oleks nii juhul, kui kohaldatavaks tuleks lugeda tema elukohajärgse liikmesriigi (liikmesriigi A) õigusaktid?

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 16. juulil 2013 — ClientEarth *versus* Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Kohtuasi C-404/13)

(2013/C 274/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: ClientEarth

Vastustaja: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Eelotsuse küsimused

1. Kui vastavalt välisõhu direktiivile 2008/50/EÜ (edaspidi „direktiiv") ([1]) ei ole vastavas piirkonnas või linnastus saavutatud vastavust lämmastikdioksiidi piirtasemetele 1. jaanuariks 2010, mis on sätestatud direktiivi XI lisas, siis kas liikmesriik on kohustatud vastavalt direktiivile ja/või Euroopa Liidu lepingu artiklile 4 teatama tähtaja pikendamisest vastavalt selle direktiivi artiklile 22?

2. Kui see on nii, siis millistel asjaoludel (kui üldse) võib liikmesriik olla sellest kohustusest vabastatud?

3. Millises ulatuses (kui üldse) mõjutab artiklit 13 rikkunud liikmesriigi kohustusi artikkel 23 (eelkõige selle teine lõik)?

4. Milliseid õiguskaitsevahendeid (kui üldse) peavad siseriiklikud kohtud liidu õiguse kohaselt artiklite 13 või 22 rikkumise korral kohaldama, et täita direktiivi artiklit 30 ja/või ELL artiklit 4 või 19?

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT L 152, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Karlsruhe (Saksamaa) 18. juulil 2013 — Barbara Huber *versus* Manfred Huber

(Kohtuasi C-408/13)

(2013/C 274/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Karlsruhe

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Barbara Huber

Kostja: Manfred Huber

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 4/2009 kohtualluvuse, kohaldatava õiguse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise ning koostöö kohta ülalpidamiskohustuste küsimustes (1) artikli 3 punktidega a ja b on kooskõlas

Saksa Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten'i (elatise välisriigis sissenõudmise seadus, Auslandsunterhaltsgesetz, edaspidi „AUG") § 28 lõike 1 esimene lause, mis sätestab,

et juhul kui ühe poole alaline elukoht ei ole Saksamaa territooriumil, lahendab ülalpidamiskohustusi puudutavaid vaidlusi määruse (EÜ) nr 4/2009 artikli 3 punktides a ja b nimetatud juhtudel üksnes Amtsgericht, kellel on ainupädevus Oberlandesgericht'i tööpiirkonnas, kus asub kostja või õigustatud isiku alaline elukoht?

(1) ELT. L 7, lk 1.

18. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Liidu Nõukogu *versus* Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-409/13)

(2013/C 274/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: G. Maganza, A. de Gregorio Merino ja I. Gurov)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 8. mai 2013. aasta otsus, millega ta otsustas tagasi võtta oma ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega nähakse ette kolmandatele riikidele makromajandusliku abi andmise üldsätted,

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu esitab kolm väidet oma hagi toetuseks, millega ta taotleb komisjoni otsuse võtta seadusandliku tavamenetluse esimese lugemise lõppjärgus tagasi määruse ettepanek tühistamist.

Esiteks väidab nõukogu, et määruse ettepaneku tagasivõtmine on ELL artikli 13 lõikes 2 sätestatud pädevuse andmise põhimõtte ning samuti institutsioonilise tasakaalu põhimõtte tõsine rikkumine. Nõukogu leiab, et ükski aluslepingute säte ei anna selgesõnaliselt komisjonile üldpädevust võtta tagasi ettepanek, mille ta on liidu seadusandjale esitanud. Seega, kui nõukogu ei vaidle vastu sellisele tagasivõtmise õigusele ELTL artikli 293 lõike 2 alusel, ei saa komisjon seda kasutada omal äranägemisel või kuritarvitada. Nõukogu hinnangul annab sellise ettepaneku seadusandliku protsessi väga hilises järgus tagasivõtmine komisjonile teatavat laadi vetoõiguse liidu kaasseadusandjate suhtes. Seega asetub komisjon viimastega samale tasemele, mis tooks kaasa ELTL artiklis 294 ettenähtud seadusandliku tavamenetluse